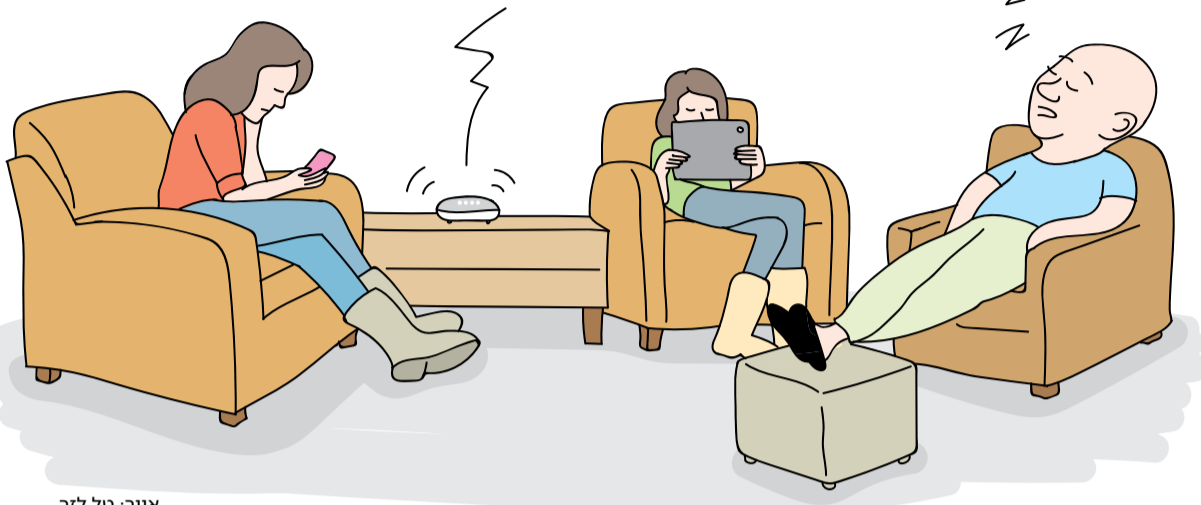

יאיר ניצני מרים גבה

מחפש שעת סגירת הנגרייה...

איור: טל לזר

היי גוגל, מה נשמע?

קניתי רמקול אלחוטי בגודל חצי סופגנייה, שעושה כל מה שאני מבקש. בעצם, הכנסתי לבית מרגל

קיימת אי התאמה בין מספר בני הבית לבין כמות המזון הנצרכת בו. על פי כמות השליחים מהסופר ומהפיצריה בסביבה שמגיעים אליי, מתגוררות בבית 40 נפשות, אלא אם כן הבאטלר הוא גם לוחם סומו או אספן של קרטוני פיצה. מדי פעם הבאטלר פותח את הדלת גם לשליחים שאינם מביאים אוכל ונשמעים כמו בני נוער. הוא אומר להם "תרמתי במשרד".

בעלת הבית אוהבת כנראה ספורט ופעילות גופנית, מאחר שהיא צופה באופן קבוע בתחרויות בשם "נינג'ה" ו"המירוץ למיליון". בניגוד לאופי הספורטיבי של התוכניות, נשמעים ברקע רשרושים של חטיפים, ופלים או פיצוחים.

למרות ההבדלים המעמדיים, בעלת הבית מפגינה אנו-שיות ראויה לציון ומאפשרת לבאטלר לשבת לצידה על הספה, אם כי במקביל הוא נאלץ לבצע עבודות נגרות, ומדי ערב בסביבות השעה תשע נשמעים מכיוון הסלון רעשי ניסור עזים. בעלת הבית מבקשת מהבאטלר ללכת לישון במיטתו, אבל הבאטלר החרוץ מתעקש להמשיך לנסר.

הבאטלר נוהג להגדיל ראש ולהפגין אכפתיות בכל הקשור לענייניה של בעלת הבית. הוא תמוזכר אותה מדי חודש בשאלה "האם עברת על חשבון הוויה שלך?", והיא עונה במילה "נורניק", שהיא כנראה סלנג למילה "תודה". כשהבאטלר לא נמצא לידה, בעלת הבית מרבה לשאול שאלות כמו "למה זה מגיע לך?", שכנראה מתייחסות לקור פון הנחה שהיא קיבלה, ו"איך נתקעת איתו?", שכנראה מלמדת על כך שהיא נוסעת בקורקינט חשמלי ונתקעת בלי סוללה או נתקעת בעצים.

למרות שהבאטלר לא מתלונן על מצבו, החיפושים שלו אחר כרטיסי טיסה ברשת מלמדים שהוא מנסה לברוח לחו"ל. מצד שני, הוא תמיד מצוין גם את שמה של בעלת הבית בזמן החיפוש, והוא אף פעם לא מזמין כרטיסים.

המלצות:

1. מבחינת הרגלי הצריכה, המשפחה די קרובה לגבול שלה. ייתכן שהבאטלר שירפוק ברלת לא יהיה שליח של מס-עדה אלא נציג של ההוצאה לפועל.
2. כל עוד המבנה המשפחתי לא משתנה, והבאטלר חלש ולא מגלה התנגדות, אפשר להמשיך לרחוף להם פרטומות ולעשות כאן עסקים טובים.
3. על פי החישובים, עתידו של הבאטלר הקיים לא מור-בטח. ממליץ לרחוף לבעלת הבית גם פרטומים על חברות השמה לבאטלרים אלטרנטיביים. ●

yairn@israelhayom.co.il

הרגלי הצריכה של אזרחי ישראל, רואג להעביר אליהם את המידע הרגיש שהוא אוסף בדו"ח מפורט, שנראה בערך ככה:

דו"ח מצב - משפחת ניצני, ישראל כללי

בני הבית כוללים שלוש נשים וגבר. הגבר הוא אדם בשם אבוש, ככל הנראה באטלר שתפקידו לשרת את בנות הבית. במסגרת עבודתו הוא צריך לעשות כל מה שהן מבקשות ממנו: עבודות בית, שטיפת כלים, חביטות, הסעות, ועוד. על פי טעמו המוזיקלי (בעיקר רוק וסול שחור), מדובר כנראה בעובד זר מבוגר.

למיטב הבנתי, לא רק שהבאטלר אינו מקבל תמורה עבור עבודתו, אלא באופן מוזר הוא זה שמעביר כספים לבנות הבית על בסיס קבוע, אחרי שימוש בקודים פנימיים כמו "אבוש תביא לי", "אבוש תקנה לי", "אבוש תעביר לי כביט".

למרות מאמציו הנכבדים ועבודה סביב השעון, נראה שנשות הבית לא שבעות רצון ממר אבוש ומאיכות העבודה שלו. הן משמיעות שוב ושוב משפטים כמו "מי שטף כלים?", "מה זה הבלאגן הזה?" ו"אין מה לאכול".

למרות תפקודו הכושל של מר אבוש, נדמה שבנות הבית מסמפפות אותו ולא נראה שיש כוונה לפטר אותו, אולי מטעמי רחמים על עובד מבוגר שאף אחד אחר כבר לא יחפץ בשירותיו.

מדי ערב בשמונה, המשפחה שומעת תוכנית בשם "חדשות". זאת, למרות שאין בתוכנית שום דבר חדש. מדובר בפורמט קצת מוזר, שבו מדי ערב משרדים את אותה תוכנית ואת ידיעות, עם שינויים מזעריים בלבד, תוך חזרה על אותן מילים - כמו "ביבי", "גנץ", "לפיד", "ליבר" מן, "כתבי אישום", "נבצרות",

בקש ממנו לנגן לך, והרמקול יעשה זאת. בקש שיקריא מתכון לעוגת מייפל - והוא יקריא, בלי לשאול "בטוח שזה מה שאתה צריך, כשסוף־סוף הצלחת להוריד כמה קילו?"

"בחירות". הבאטלר מגלה מעורבות רבה בנעשה, ומדי ערב הוא מגיב ל"חדשות" במשפטים קבועים כמו "שילכו לעבוד", "ועד בית לא הייתי נותן להם לנהל" ו"כשכיל זה ההורים שלי עלו לארץ?". הבאטלר גם מתגלה כאדם לא החלטי, ומדי ערב הוא אומר: "ממחר אני מפסיק לצפות בחרא הזה". אחת מבנות הבית מגיבה מדי ערב במשפט: "אני מעבירה לנטפליקס", הבאטלר מתנגד והיא מתעלמת ממנו.

בכל גבר מתחבא ילד אוהב צעצועים עם רעב לש-טויות שאינו יודע שובע. אני לא שונה בזה מאחיי הגי-ברים. ברגע של חולשה וצורך בסיפוק מייד רכשתי לי ולבנות הבית מכשיר בשם גוגל הום מיני. מדובר במעין עוזר אישי ביתי, רמקול קטן בגודל של חצי סופגנייה, שמחירו כ-200 שקלים והוא מונח על מדף בסלון ביתנו. הוא מתחבר לרשת האלחוטית הביתית ומופעל באמצעות קולם של בני הבית עם הקריאה "היי גוגל", שגורמת לו למלא כל בקשה שלך וכלי להוסיף משפטים כמו "לא שמעתי בבקשה".

הוא יודע להשמיע מוזיקה דרך שירותי הסטרימינג השונים, להתחבר לטלוויזיה, לשמש שעון מעורר ולברר ברחבי הרשת סוגיות כמו מה היה אורכה של מלחמת ששת הימים ומהו מזג האוויר בצ'אד. הוא יודע להזמין כרטיסים להופעות, לטיסות ולבתי מלון ולעדכן אם צריך מטרריה. בקש מגוגל לנגן לך סי במול והוא יעשה זאת, בקש ממנו להקריא מתכון לעוגת מייפל - והוא יקריא, בלי לשאול "אתה בטוח שזה מה שאתה צריך עכשיו, כשסוף־סוף הצ-לחת להוריד כמה קילו?"

הוא מזהה את קולך, מכיר את שמך, ואפשר לבקש ממנו להזכיר לך דברים שצריך לעשות ביום ובשעה מסוימים או לרווח על מצב הפקקים בדרך לעבודה.

אפשר להתקין כמה מכשירים כאלה ברחבי הבית או המשרד, אבל צריך להביא בח-שבון שהמכשיר הערמומי שומע הכל, כולל דברים שלא כווננו אליו. הפרנואידיים בינינו כבר שמו לב שכשהם רק מזכירים את המילה "חופשה בטורקיה", הם מוצפים בפייסבוק בפרסומות לבתי מלון ולמכונים להשתלת שיער באיזמיר.

אני מניח שגוגל כבר עובדת על טכנולוגיה שמאפשרת לה

להתאים לנו המלצות למוצרים על פי מה שנשמע בבית. למשל, לרעייתי, שנוהגת לפחות פעם ביום לחבוט בידה בכ-ריות הספה בסלון כדי לרענן אותן, היא יכולה להציע מחבט שטיחים. ומכיוון שתמיד יהיה אצלנו בבית מישהו שיצחק "למה אין ביצים?", הוא עשוי להציע לנו לעשות משלוח מהסופר, לרכוש תרנגולת או להחליף את אבי המשפחה. מכיוון שגוגל היא חברה מסודרת, אני בטוח שהמרגל האלחוטי שהם הציבו בסלון שלנו, כחלק מהמאמץ לחשוף את